

Embargat fins que el conseller pronunciï el discurs. Només vàlida la intervenció que faci al Parlament Europeu

Discurs del conseller d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència al Parlament Europeu

Brussel·les, 24 de gener de 2017

Bona tarda a tothom, gràcies per acompanyar-nos en aquest acte.

Gràcies per trobar temps per ser avui aquí amb nosaltres aquesta tarda. Els agraïm la presència i l'interès en allò que el president Puigdemont, el vicepresident Junqueras i jo mateix, com a conseller d'Afers Exteriors, volem compartir amb tots vostès.

Voldria començar agraint també als membres del Parlament Europeu que han organitzat aquesta trobada: Josep-Maria Terricabras, Ramon Tremosa i Jordi Solé. Sóc conscient de tota la bona feina que esteu duent a terme en aquest Parlament. Crec que aquesta trobada il·lustra en ella mateixa el vostre èxit a l'hora de fer que les qüestions catalanes i les nostres aspiracions siguin una qüestió ben coneguda en aquesta cambra.

També m'alegra poder veure avui entre el públic tot de cares ben conegudes, les d'amics i col·legues amb qui he treballat durant 10 anys com a membre d'aquest Parlament. Sens dubte, van ser anys atrafegats i emocionants, atès que com a català era plenament conscient del gran honor que suposa representar el meu poble en qüestions que signifiquen tant per a Catalunya com tot el que té a veure amb Europa.

Europa és una idea estimada pels catalans. Sempre ens n'hem sentit part i sempre l'hem vista com una font d'inspiració per transformar la nostra pròpia realitat. Sabem que pertanyem a Europa de la mateixa manera que ens sentim propers als pobles i a les cultures del Mediterrani. Suposo que aquesta barreja es troba al nucli de la nostra manera de llegir el món i d'interessar-nos-hi.

És, doncs, des d'aquest profund afecte per Europa i per tot allò que representa que ens preocupa el seu futur i que ens agradaria poder involucrar-nos encara més en la recerca de solucions per als reptes actuals.

Efectivament avui la construcció europea ha de superar certes proves que poden fer-ne perillar la viabilitat i el futur compartit. Una sola cosa sembla clara: Europa no podrà construir-se sense tenir en compte els seus ciutadans. El futur d'Europa ha de construir-se amb la participació de tots els ciutadans i, també, promovent-ne el compromís actiu.

Quan parlem del dossier català ens referim justament a un clam immens que neix d'un poble que vol expressar democràticament els seus anhels. Un clam que s'ha manifestat de manera constant, massiva i absolutament pacífica, gràcies a una de les mobilitzacions ciutadanes més perseverants i intergeneracionals que ha conegut Europa.

De totes maneres, no hem vingut aquí per exigir ni reclamar. Hem vingut a explicar-nos, a presentar els nostres arguments. I a fer-ho sense intermediaris, sense distorsions.

Aquesta carpeta catalana del qual els parlava, tracta de drets i de condicions de vida de més de 7,5 milions de persones que ja tenen la ciutadania europea. És per això que Europa n'és part implicada.

Allò que els catalans han reiterat diverses vegades com el seu objectiu polític majoritari ha de ser vist com una sol·licitud formulada per ciutadans europeus, el desig dels quals és simplement poder votar legalment per decidir sobre el seu futur. Es tracta doncs de demandes i de mètodes molt arrelats en la manera de fer europea.

La manera com Europa gestiona els desitjos d'aprofundiment democràtic dels seus pobles, així com tot el que afecta les seves identitats, definirà la seva credibilitat a l'hora de defensar els seus valors, així com els seus principis fonamentals. Si es vol, com ho volem nosaltres, que Europa tingui la força suficient per projectar arreu del món un ideal de societat inclusiva i respectuosa amb els drets humans, és indispensable que no dubti en el moment de posar en pràctica els seus valors.

És Europa qui ha de sospesar la millor manera d'articular la diversitat dels seus pobles, en un context de llibertat i de democràcia, amb un esperit i una pràctica de la solidaritat que permeti reforçar el projecte comú de la Unió Europea.

Una Europa que esdevingui atractiva i exemplificant a l'escena mundial ha de ser una Europa que sàpiga escoltar els seus ciutadans i que trobi els mitjans polítics per reaccionar en conseqüència.

Europa es troba ara mateix en un moment decisiu. Europa ha d'encarar el seu destí per ser de debò un projecte interessant i atractiu per al conjunt de la ciutadania. Un projecte que és capaç de gestionar realitats difícils i urgents com les que m'agradaria assenyalar a continuació.

El Brèxit, per exemple, ens fa replantejar què significa realment el concepte d'unitat. Com i de quina manera volem i som capaços de treballar junts? Els ciutadans britànics han tingut l'ocasió d'exercir la seva veu i ara és responsabilitat del seu govern trobar la fórmula més adequada. De passada, Escòcia haurà de "poder decidir" la seva vocació europea.

Però hi ha més reptes, la crisi econòmica a Grècia ens obliga a recobrar el concepte de solidaritat i respondre de debò les exigències de l'equitat i la justícia social dins la Unió. La crisi econòmica va posar al descobert el pitjor d'Europa i Grècia ens recorda la nostra obligació que Europa torni a ser millor, justament allà on va néixer, a la civilització d'Atenes.

Europa ha de demostrar, a més, la seva capacitat per la humanitat. La crisi de les persones refugiades que escapen de la guerra, una guerra "mediterrània", ens ha demostrat una altra vegada que Europa pot fracassar, que Europa sap fracassar. Atendre les persones que ho necessiten era una obligació fa 25 anys a Bòsnia i és una obligació ara mateix a les nostres fronteres comunitàries. Sense resoldre aquesta crisi humanitària Europa no serà mai l'Europa que volem.

I encara em queda un altre exemple, em refereixo de nou al meu país, Catalunya. Catalunya, com ja saben, viu un procés pacífic, per reclamar la seva llibertat i aconseguir governar-se com la resta de nacions lliures del món, amb un Estat propi. Nosaltres proposem: urnes, votacions, democràcia.

La nostra reclamació és justa, és pacífica, és democràtica, es basa en el valor de la paraula dels ciutadans.

Catalunya ha sigut sempre europea i europeista, i sempre ho serà. Avui Europa no pot tancar els ulls a aquestes realitats, s'hi juga la seva credibilitat. Per això Europa se la juga també a Catalunya, perquè Europa haurà de decidir i seria impensable que no escollís la democràcia. Si no fos així, Europa estaria actuant contra si mateixa i els seus valors fonamentals.

En altres paraules, Brussel·les ha de demostrar que les reclamacions dels ciutadans d'arreu de la Unió són escoltades i enteses, que les seves opinions són importants i que la Unió Europea és el fòrum adequat per fer-hi front.

En cas contrari, la Unió Europea seria vista com a part del problema i no de la solució, la qual cosa podria debilitar-la.

Confio que aquesta Europa la sabrem fer junts i que la sabrem fer millor. Solidària i justa, unida i diversa, plural i profundament democràtica.

Moltes gràcies.

Raül Romeva i Rueda

Conseller d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència del Govern de la Generalitat de Catalunya